

L'alemany Utz Claassen, accionista minoritari de la SAE Mallorca.

L'embolic del Mallorca

El Mallorca travessa una situació empresarial com més va més complicada i ningú no gosa pronosticar com s'acabarà.

A banda de la temporada estrictament esportiva –que no és pas especialment dolenta–, el Mallorca s'ha trobat implicat en un cúmul de complicacions empresarials de conseqüències imprevisibles.

Embolic. Tot allò que li pot sortir malament, li surt malament. Fa quatre mesos que havia d'haver sortit del concurs de creditors. Però no va ser possible perquè una empresa creditora, Delta Sport, va impugnar l'acord a què s'havia arribat després d'un llarg any i mig de negoci-

acions. Ara doncs, cal esperar la decisió judicial: si fos favorable a la Societat Anònima Esportiva Mallorca, aleshores sortiria del concurs i tot podria ser més fàcil. Però si fos contrària als seus interessos, qui sap què podria passar. Malgrat ser un problema seriós, no és pas el més greu que té el Mallorca.

La setmana passada una jutgessa de Palma autoritzava els administradors del concurs de creditors a presentar una demanda contra una empresa intermediària, Impera SA, amb seu a Suïssa, que vol cobrar mig milió d'euros de comis-

sió pel fitxatge d'un jugador del Sevilla, Alejandro Alfaro, per part del Mallorca, l'agost de l'any passat. Aquesta història va començar fa uns quants mesos, quan els administradors descobriren aquesta comissió i es negaren a pagar-la, mentre que la propietat del club –encapçalada per Llorenç Serra Ferrer– considera que sí que s'hauria de pagar, perquè és totalment lícita. Ara la justícia determina que els administradors poden “promoure demanda [...] o arbitratge sobre la nul·litat del contracte” mitjançant el qual el Mallorca SAE, Impera SA i el jugador esmentat acordaven que l'empresa radicada a Suïssa cobrés el mig milió de comissió en canvi de la cessió dels drets federatius que tindria sobre el jugador. Amb tota seguretat, Impera SA també acudirà als tribunals contra el Mallorca i els administradors del concurs per a fer valer allò que considera els seus drets.

Aquests dos afers podrien ser considerats d'importància menor, intrínsecs a la gestió d'un club de futbol en les circumstàncies empresarials en les quals es troba el Mallorca. Però prenen molta més força perquè en el si del cos d'accionistes propietaris de la societat hi ha una guerra oberta entre, per una banda, l'accionista minoritari Utz Claassen –que en té el 20% dels títols– i, per una altra, el grup majoritari encapçalat per Llorenç Serra Ferrer. L'alemany ha acusat el mallorquí d'haver-li venut el primer paquet d'accions –un 10%– a un preu exageradament alt i havent-li mentit sobre el preu que tenia aleshores tota la societat. Durant setmanes, Serra ha negat les acusacions i hi ha hagut tímids intents que la guerra freda entre els accionistes no es convertís en oberta. Però ha estat inútil. Finalment, fa quinze dies, Claassen es desplaçava a Palma per a interposar una querrela criminal contra Serra per un presumpte delictes d'estafa. L'alemany assegura, al seu escrit davant el jutge, que Serra va provar de fer la mateixa operació amb Doug Ellis, un empresari britànic que havia estat propietari de l'Aston Villa anglès.

A hores d'ara, la propietat accionarial del Mallorca és com una mena de polvorí que ningú no sap si esclatarà, com ni quan.

Miquel Payeras